

Валентина Николова,
главен директор на „Токуда здравноосигурителен фонд“

Вие отдадохте доста години на застрахователното дело в България. Защо избрахте тази професия и какъв път извървяхте с нея дотук?

- Завършила съм висшето си образование със специалност „Застрахователно дело“ в най-старото висше икономическо учебно заведение в страната - Висшия финансово стопански институт „Д. А. Ценов“ в гр. Свищов. С гордост споделям, че съм се учила на застраховане от проф. Велеслав Гаврийски, проф. Иван Кацаров. Те ми вдъхнаха уважение към застраховането, което в практиката прерасна в неугасима любов.

Изборът на професията застраховател за мен не бе неочакван.

бодното си време, за отход и удоволствия, очаквайки желания резултат и след това... от начало.

- Какво е за вас уважението, почитането на родителите?

- Възпитавана съм в строго патриархално семейство и уважението и почитанието към родителите са традиция. Постарах се да възпитам така и децата си.

- Отношението ви към семейство, род и родина?

- Особено високо ценя семейството, рода и Родината. Аз съм от поколението, което е учено да пише Мама и Родина с главна буква.

- Какво му трябва на човек, за да е щастлив?

- Бих казала, че съм щастлив човек. Щастли-

- Пристрастени ли сте към определен цвят?

- Обичам есенните цветове - от жълто до червено. Изпитвам особена наслада от прекараните часове в есенна гора, събирам огромни букети от листа, които аранжирам в дома си.

- Най-обичаната от вас музика?

- Понякога слушам класическа музика, обичам джаз, зависи от настроението.

- Стигат ли ви парите и как ги харчите? Обичате ли да пазарувате?

- Ще отговоря на този въпрос с един анекдот: „Парите ми стигат, дори ми остават, а тези, които ми остават, не ми стигат...“ Обичам да пазарувам, обичам да правя подаръци на близките си и на непознати, но в забързаните делници не винаги мога да правя каквото харесвам.

- Какви дрехи предпочи-

ЩАСТЛИВА СЪМ И СЪМ БОГАТА, ЗАЩОТО ПРИТЕЖАВАМ ТОВА, КОЕТО ИСКАМ

Написах дипломната си работа - „Зелена карта в България“, след стаж в „Булстрад“.

След дипломирането си започнах работа „по разпределение“ в Дирекция „Презастраховане“ на „Булстрад“. Изключително важна роля в първите години от моето професионално развитие изиграха моите началници и колеги г-н Георги Абаджиев, г-н Симеон Симеонов, г-жа Снежана Добрева /Христова/, г-жа Василка Янкова, г-н Петрозар Петков - всички те - изключителни професионалисти, хора, на които мога да разчитам и в днешния ден при нужда от професионален и приятелски съвет, независимо дали сме конкуренти на пазара.

През последните 30 години работих в застрахователните компании „МИС-Автомобилно застраховане“ АД като експерт „Зелена карта“, в „София Инс“ - главен експерт „Автомобилно застраховане“, в „Левски Спартак“ - председател на СД и директор „Презастраховане“, в „Български имоти“ - консултант, в „МЗК Европа“ - изпълнителен директор.

От всяко работно място съм запазила добри спомени от колектива, от всеки колега съм почерпила опит. Със съжаление трябва да кажа, че някои от дружествата не са вече на пазара, но всяко от тях е оставило у мен своята добра следа.

- С какво ви привлича все пак тази „монотонна“ (но за вас много динамична) работа?

- Работата на първото ми работно място в Дирекция „Презастраховане“ на ЗПАД „Булстрад“ бе изключително динамична и интересна както за мен като млад специалист, така и за всички работещи в дирекцията. Запознаването с европейски презастрахователи, обмяната на информация, изготвянето и представянето на презастрахователните договори и разчети към тях, както и обработването на

изпращаните от тях документи развива у мен чувството за принадлежност към застрахователното общество в по-широк аспект.

През всичките последвали години на професионално развитие винаги съм се връщала към презастраховането като към висша професионална школа.

- Споменът ви за първия работен ден като застраховател? Какво ви направи най-силно впечатление в отношенията ви с хора от застраховането, при които попаднахте? Кои от тях не можете никога да забравите?

- Първият ми работен ден в „Булстрад“ бе и първи работен ден за мен като новодипломирал се специалист.

Попаднах при „Седанти“ в „Презастраховане“, все хора с голям опит, критични и взискателни, а в същото време добронамерени „учители“. Първият ми началник г-н Симеон Симеонов бе човекът, на който дължа най-много за изграждането ми като професионалист в застраховането и презастраховането. Той ме подтикна към разширяването на познанията ми и след дипломиране в посока изучаване европейските и международни практики в застраховането и презастраховането и прилагането им у нас, задълбочаване в изучаването на застрахователната математика и теория на вероятностите и приложението на наученото. Всичко това прилагам и до днес в практиката. С годините, при промяната на работните места и заемането на по-високи длъжности се променяха и отговорностите, които ставаха все по-големи, необходимостта от повишаване на познанията се оказа движеща сила в работата ми през годините.

И днес на работното си място в „Токуда Здравноосигурителен фонд“ АД разработвам форма на договор за съосигуряване, който

предстои да бъде внедрен за първи път на пазара на доброволното здравно осигуряване. Считаю, че тази нова практика ще намери своето място в доброволното здравно осигуряване. В това начинание консултант на екипа ни е отново г-н Симеон Симеонов.

- Как изглеждате в собствените си очи, успял човек ли сте? Чувствате ли, че имате признанието на колегите ви като добър професионалист?

- До сега не бях се замисляла за това. Извървях пътя на застраховател от първото до най-високото стъпало в йерархията на едно застрахователно дружество. Участвала съм в управлението на три застрахователни дружества, като съм заемала и най-високите управленски длъжности. Имам усещането, че спечелих признанието на колегите като добър професионалист. Факт е, че съм поканена да участвам в екип професионалисти за създаване и разработване на нов доброволен здравноосигурителен фонд след близо две-годишно отделяне от пазара. Подготвените документи и прогнози бяха приети от КФН, а също така и от самия пазар. Считаю, че натрупаният опит в разработването на продукти, дистрибуционна мрежа, опит за работа с клиенти в застраховането са ми изключително полезни и в новата ми работа. Вярно е, че здравеопазването е необятна област, на която човек може да посвети цялото си време и потенциал, без бърз и видим резултат, но аз тръгнах в тази посока с желание и хъс, и надявам се, че силите и знанията ще ми стигнат да постигна новата си цел.

- Най-важното да се живее смислено, пълноценно?

- За мен винаги е било важно да имам ясна и значима цел. Реализирането на всяка поставена цел ангажира всичките ми сили, знания и умения, забравям за сво-

ва съм и съм богата, защото притежавам това, което искам - успех да отгледам и възпитам децата си като добри българи, имам приятели, уютен дом, интересна и динамична работа, носеща ми удовлетворение.

- Коя е истинската любов и как осмисля тя живота на всеки от нас?

- Истинската любов е любовта към живота, към родителите и децата.

- Какво е за вас домът, в който живеете?

- Домът е моето любимо място, за което не ми остава време.

- Обичате ли да се застоявате вкъщи, да се грижите за семейството си, да готвите? Как се чувствате в кухнята? Предпочитани ястия, сготвени от вас?

- Обичам домашния уют и спазвам традициите за събиране на семейството при всички възможни случаи. За радост голямото ми семейство вече се разширява. Всеки създава свое гнездо и започва да се грижи за него, но винаги за празничната трапеза на мама, където се сервира традиционни и любими на „децата“ ястия, се събира цялото семейство.

- Как си почивате? Как балансирате времето си на работното място, вкъщи и извън дома? Предпочитани места? И - среда? С какви хора обичате да общувате?

- Обичам да си почивам сред природата на Тетевенския балкан, където имам малка къща, да карам ски в Родопите и Рила, да ходя на лов с приятели. Обичам да съм в обкръжението на стари приятели и колеги, с които имаме много общи интереси.

- Любимият ви филм?

- Мой любим филм? Може би „Отнесени от вихъра“.

- Книгата или книгите, към които се връщате често?

- Често се връщам към... „Малкият принц“, чета с удоволствие Яворов, Димчо Дебелянов, Пушкин.

тате, поддавате ли се на предизвикателствата в модата?

- Харесвам деловата елегантност, но не се поддавам на модните съблазни. Строгото възпитание, което съм получила в семейството, се отразява на цялото ми поведение.

- Правите ли компромиси - с кого и към какво?

- Животът за мен се оказва труден, пълен с непредвидими случки, които ме научиха да бъда твърда и последователна в действията си. Не съм склонна на компромиси. Благодарение на това се опазвам от провали. Старая се всичко, с което се заловя, да докарам до успешен край, независимо от трудностите.

- Трите неща, без които не бихте могли да живеете?

- Семейството, работата, интернет.

- Религиозен човек ли сте, за какво трябва да е нашата постоянна молитва, за какво и на кого трябва да се вричаме?

- Вярата - не бих казала, че съм традиционно вярваща, но вярвам в доброто начало и се боря за вярата си.

- Коя черта най-много уважавате у хората? А у себе си? Впрочем доверчива ли сте?

- Високо ценя честността, храбростта, всеотдайността. Старая се да бъда със заобикалящите ме такава, каквито очаквам те да са с мен.

- Четете ли вестник „Застраховател прес“ и какво е мнението ви за него?

- Чета вестника на застрахователите от създаването му до сега. Дори във времето, когато съм се откъсвала от застрахователния бизнес, с удоволствие разлиствах страниците на това единствено професионално издание. Благодарна съм на екипа, списващ вестника, за това, че го имаме. Желая ви успех.

Интервю на
ПЕТЪР АНДАСАРОВ